

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były pracownik Komisji, pracowała u tej ostatniej bez przerwy od dnia 16 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. na podstawie sześciu różnych umów na czas określony, które następowały po sobie w takim porządku: pierwsza umowa pracownika tymczasowego, pierwsza umowa członka personelu pomocniczego, druga umowa pracownika tymczasowego, druga umowa członka personelu pomocniczego, trzecia umowa pracownika tymczasowego i w końcu umowa pracownika kontraktowego.

Administracja przyznała jej prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez maksymalny okres 11 miesięcy i 25 dni, ponieważ uznała, że okresy przepracowane w charakterze członka personelu pomocniczego należy potraktować jak pracę na rzecz pracodawcy innego niż instytucje wspólnotowe.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja dopuściła się nadużycia prawa zatrudniając ją przez ponad pięć lat na podstawie różnych umów na czas określony i w oparciu o różne przepisy. Ponadto Komisja jej zdaniem błędnie zastosowała art. 28a ust. 4 i art. 96 ust. 4 warunków zatrudnienia innych pracowników, tak, że okres, w którym skarżąca pracowała jako członek personelu pomocniczego nie został uwzględniony przy stosowaniu tych przepisów.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — K przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-15/07)**

(2007/C 95/116)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* K (przedstawiciel: Dieter Struck)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie odmownej decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2006 r.;
- zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia i odszkodowania;
- stwierdzenie naruszenia przez pozwanego zasady równego traktowania oraz umyślnego i świadomego naruszenia dobra osobistego;

- stwierdzenie naruszenia przez pozwanego zasady uzasadnionych oczekiwań i obowiązku uzasadnienia aktów administracyjnych oraz zasady niedyskryminacji;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były urzędnik, od dnia 1 stycznia 1978 r. zatrudniona w Parlamencie, domaga się od pozwanego zadośćuczynienia i odszkodowania w związku z działaniami, które doprowadziły do naruszenia jej dobra osobistego oraz nadzwyczajnymi okolicznościami, które doprowadziły do jej inwalidztwa.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2007 r. — Kerelov przeciwko Komisji**(Sprawa F-19/07)**

(2007/C 95/117)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bułgaria) (przedstawiciel: Angel Kerelov, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/43/06-CJ z dnia 6 grudnia 2006 r. o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwową tego konkursu;
- stwierdzenie nieważności i nieistnienia, ewentualnie uchylenie jako niezgodnej z prawem decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/43/06-CJ z dnia 2 lutego 2007 r. o wykluczeniu skarżącego z udziału w konkursie;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania i zadośćuczynienia w wysokości *ex aequo et bono* 120.491,28 EUR (równowartość dwuletniego wynagrodzenia) oraz odsetek ustawowych od dnia wniesienia skargi z tytułu szkód i krzywd jakoby poniesionych przez skarżącego w następstwie wydania przez komisję konkursową decyzji niezgodnych z prawem;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.